

Güz Hıçkırığı

— tutsak yelve · 30 Nisan 2014

tanyerinden kopuyor günocak'ın ortasından ayaz ışığı sızıyor düşünceleresuallerin işaretiaşk kirpiği kapanmayan günahsız gecelerin duygusuyla uyuyan yüreğimize b/ulanmış bir desibel sinsiliğiylebağlıyor çürüyen aklımın ipliğine,Seninleoysaintihar fikrimin gömleğinden çıkmıştı hayalinin lekesikin tutmayan denizlerde yıkamıştım, anılarıay izin vermişti yakamozlarla ittifakıma, sessizceizlerini yakıp, savurmuştum külleri lacivert derinliğegömütümün sırrına ünlem gölgesi düştü siluetindençekildi dumanı serimin yırtıldı yanıtlar söylem yerindensebebi aşktıkelimeleri yutkunan tarifsiz bir özlem vuruyordu güz hıçkırığınasesinin ezgisiyle adını ördüm hüzzama sonra sıkıca sakladım dudağımavuslat toprağının fersude gamzesini mekân bellemişti gözlerimdiyemedimheyelanlar başlar nefessiz göçüklerdehep iklimler yağmalanır ya..ardındanpusatsız meczubu giyinmiş keder tutuyordu elleribenim eşkiyalarım hem öksüz hem yetimdisevda harabeliğinde yankılandı gönül evimin yaralı dili mecnunun zoruyla da yazamadım büyü şiiirleri...